

७६ ऐतरेयब्राह्मणे तृतीयपंचिका ३६, ३७.

रभ्यषिचत्तस्मादुपरिष्ठाज्जातवेदस्यस्याषोहिष्टायं शंसति. तस्मात्त-
च्छमयतेव शंस्तव्यं. ता अद्भिरभिषिच्य निजास्यैवामन्यत; तासु वा
अहिना बुध्न्येन परोक्षात्तेजो दधादेष ह वा अहिर्बुध्न्यो यदग्निर्गा-
र्हपत्यो अग्निर्नैवासु तद्गार्हपत्येन परोक्षात्तेजो दधाति. तस्मादाहुर्जुव्ह-
देवा जुव्हतोवसीयानिति ॥ ३६ ॥

देवानां पत्नीः शंसत्यनूचीरग्निं गृहपतिं. तस्मादनूची पत्नी गार्ह-
पत्यमास्ते. तदाहू राकां पूर्वां शंसेज्जाम्यै वै पूर्वपेयमिति तत्तन्नादृत्यं.
देवानामेव पत्नीः पूर्वाः शंसेदेष ह वा एतत्पत्नीषु रेतो दधाति. यदग्नि-
र्गार्हपत्यो अग्निर्नैवासु तत् गार्हपत्येन पत्नीषु प्रत्यक्षाद्रेतो दधाति. प्रजा-
त्यै प्र जायते प्रजया पशुभिर्य एवं वेद. तस्मात्समानोदर्याः; स्वसान्यो-
दर्यायै जायाया अनुजीविनी जीवति. राकां शंसति; राका ह वा
एतां पुरुषस्य सेवर्णां सीव्यति; यैषा शिश्नेधिपुमांसोस्य पुत्रा जायंते
य एवं वेद. पावीरवीं शंसति; वाग्वै सरस्वती पावीरवी वाच्येव
तद्वाचं दधाति. तदाहूर्यामीं पूर्वां शंसेत् पित्र्यांश्च इति यामीमेव
पूर्वां शंसेद्, इमं यम प्रस्तरमाहि सीदेति राज्ञो वै पूर्वपेयं. तस्माद्यामीमेव
पूर्वां शंसेत्, मातली कव्यैर्यमो अंगिरोभिरिति काव्यानामनूचीं शंसत्य-
वरेणैव वै देवान्काव्याः परेणैव पितृंस्तस्मात्काव्यानामनूचीं शंसति; उ-
दीरतामवर उत्तरास इति पित्र्याः शंसति, उन्मध्यमाः पितरः सोम्यास
इति येचैवावमा येच परमा येच मध्यमास्तान्सर्वाननंतरायं प्रीणाति.
अहं पितृन्सुविदत्राऽअवित्सीति द्वितीयां शंसति, बर्हिषदो ये स्वधया
सुतस्येत्येतत्थ वा एषां प्रियं धाम, यद्बर्हिषद इति प्रियेणैवैतत्स्थान्ना
समर्धयति. प्रियेण धाम्ना समृध्यते य एवं वेद. इदं पितृभ्यो नमो अ-
स्त्वद्येति नमस्कारवतीमंततः शंसति. तस्मादंततः पितृभ्यो नमस्क्रियते.
तदाहूर्व्याहावं पित्र्याः शंसेत्, अव्याहावांश्च इति व्याहावमेव शंसे-